

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

3663

ԼՈՒՍԱԲԵՐ

(55)

1911 թ.

ԱՅԲԲԵՆԱԲՄԵ

491.998

L-61

2010

2002

491.99-8

L-61

ԼՈՒՍԱԲԵՐ

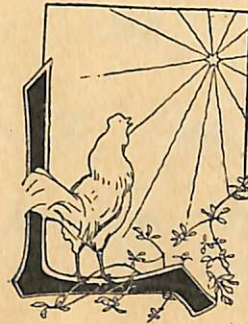
ԱՅՔԲԵՆԱՐԱՆ

Կազմեցին

ՍՏ. ԼԻՍԻՑԵԱՆ, ՅՈՎՏ. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆ ~~XXXXXXXXXX~~

Պատկերազարդեց

Վ. ԱԽԻԿԵԱՆ

1008
36034

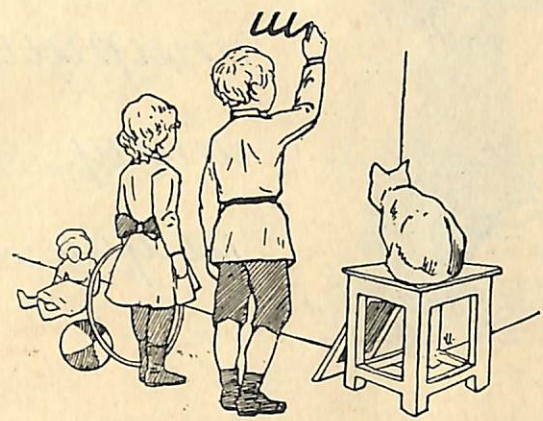
Մեր ինկնությունը եւ փոխադրած յողնածնեռու, ինչպես եւ մեր
նկարներու արտասպռեան իրաւունքը վերապահուած է

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՄԱՐԻԻ ԺՈՂՈՎՐԻԱԿԱՆ ԳՐԱՎԱՃԱՌՈՒՆՈՅԻ

ՏՊԱՐԱՆ «ԱՐԱՔՄ»
Կ. ՊՈԼԻՍ 1911

11795

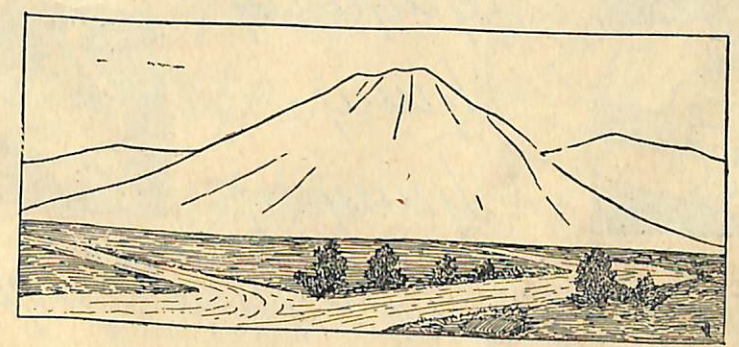
ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ

Ա

Ա Ա

Ա Ա Ք

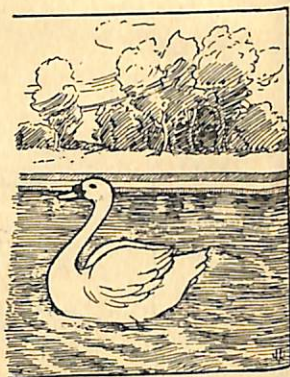

ушр
ушршш
ушш
шшш

ушшрр
рр, урр
урршшр
шшшрр

ушр
ушршш
ушш
ушшшр

шш, ушш, шшшш, ушршш

ушшр, ушшш
ушшрр, ушшшрр
рр ушшррр
рр ушшшррр

ушш, урр, шшрр, ушшр, ушшшр

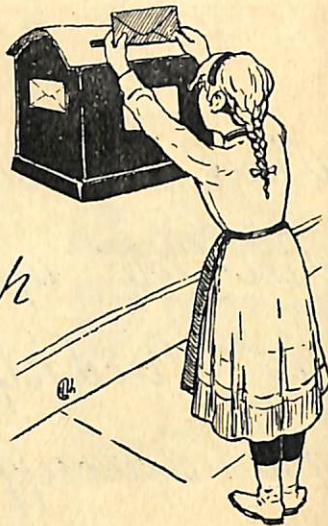
Տաշ
Տաշիշ

Տաշիշ պիշի շաժ,
շար, կաշար, կաշակ,
շար պաշի շակ

Տաշանի

ան, աժան, շանի
պանիք պիշի շանի
կին, շիկին,
շանիքիկին,
նա, նաժակ շանիժ պապիկին

Նալ

Նալակ

շակար, ալալի
պաշիլ, ալիլ, կալ, թիկալ,
ալիլի շակ պարալ թիկալ

Տուկ ու կաշու

ուս, աուս, աուշ
աուր, շուր, Տուր
թժ կաշու աուր աշաժ ունի
աու կաշուն շար շուն
կաշու պապիկ ունի

ռւլ

ռւլիկ, իլիկ

լռւ, լռւր, լաւ լռւր,

լար, կռւ լար, ծի լար,

ար ուր, լռարն, արի ռարն

կրկու

քիքիկ ըրի, քիքիկ ըրաւ
ըսի, ըսի, ծըքիկ ըրաւ

կրկուն ըսաւ կո՛ւ կու, կո՛ւ կու
կարուն ըսաւ ծի՛ւու, ծի՛ւու
ռւլիկը ըսաւ ծը-կը-կը-կը

հլակ

խ լաւ հլակ ունիւ՛ծ,

հլուր հլակ քաւ՛ծ

Է աւն հլաւ, հլաւ հլարաւնը,

Էրկաւր, Էրկաւր հլարաւն ծը

1 Տէկ ու Էրկու 2

քէր, քէր-քէր, քաւնուքէր

ուր էր Էրէկ իրիկունն

քունն էր կիրակի էր.

Տէկ, Տէկ ալ կընէ Էրկու,

կուկուլի - կո՛ւ

Վաճիկը

Նու է Վարիամ Տաճիկը:

Նու ալ Վարիամ Տաճիկի
ինք պրզրզրիկը:

Աիրուն Նրծիկը, աիրուն Նճնիկը
աիրուն Վանճիկը:

Նու ուրունը՝ Նուադունը:

Նու ալ Արամը՝ սուրաամը:

Վէկը Վինամը, Տէկը Արամկը,
Տէկը լալկան Նրան:

Նու ալ Բա, անունը Վանամ.
ար լալ իճանամ:

Աիրանին Տուկը

Կար աիրուն Տանուկ Տը:

Նճունը Աիրան:

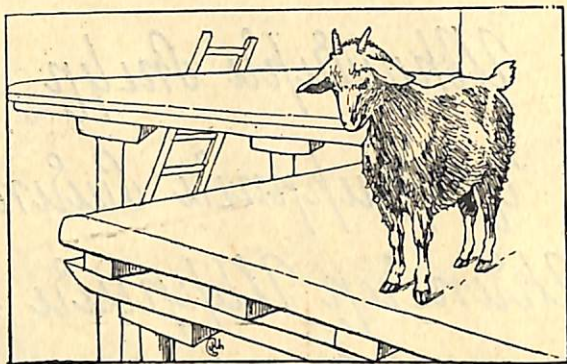
Պրզրզրիկ Տուկ Տը Տըրա Աիրանի
նրադամանին քակը:

— Պապիկ, Տուկը, Տուկը. — լալ
Տանուկը:

Կարուն Տըրալ քուն ու
Տուկը քարալ:

— Վուկը, պապիկ, քունը
իճ Տուկը, քունը իճ պրզրզրիկ
Տուկը. — լալ լալ լալ
Տանուկը:

Գունձիկն ու իր ուլիկը

— Աւան, Աւան, ո՞ր է ի՞նչ ուլիկըս-

րաւ Գունձիկը :

— Այաւ կրպուրը, Գունձիկ :

— Նձուպրաւն ուլիկ : Այի՛ր,

Էի՛ր կրպուրը, Աւան : Այր ըրէ՛

ի՞նչ ուլիկըս :

Աւանն ի՞նչ կրպուրը,
 Ի՞նչ ըրաւ : Ա՛յ Գունձիկը
 Կրպուրը քարաւ ի՞նչ ուլիկը :

Արթաճիտը լուսիկը

Լուսիկը Տանըրը քարաւ
 Տը քարաւ կրպուրը : Շաւաւ .

— Երա՛ն : Աուր Տը կրպուր Տը
 Կրպուր : Շաւ քրիկնիկ Տը Կրպուր :

Արկուր կարճիտը Տարիտը Կրպուր :

Արկուր քարաւն Տը Կրպուր : Շաւաւ կրա
 սլ Ի՞նչ Կրպուր :

Նձուրն-կապուկ

Շաւ, քարաւ — Շաւաւ :

Կապուրն ի՞նչ Տիճէ, Տիճէ

— Արթիճէ :

Նորիւ ու ամպր
 Ալու ալու ամպր իկր է ,
 սարի արդարիւ նրապր է .
 պարաննիքը նիպր է ,
 Տր արիւր կապր է :

Նորիւ , կապրը կրարէ՛ ,
 ալու ամպրը իք ըրէ ,
 Իկր , Իկր լուսիքս .
 լուսիքսը սիրի՞քս :

Ննուն - կապուկ
 Միմակ , Տիմակ - Նրո՞ճակ .
 Կարճի կարապր - Կարապր :

Երիկ

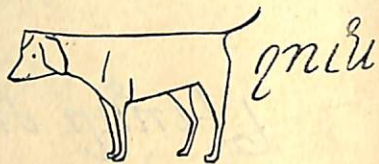
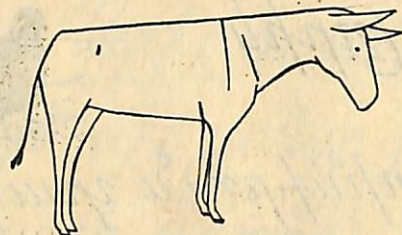
Եւունը Տրիմիքունը քակր
 քրկլոր Երիկ Տր քիսալ :
 Երիկը Տիմակ էր , կր Տրաէր :
 Եւունը Երիկը քարալ քուն իւ
 անքր կորիկը անպակալ ըրալ .
 Նո՞ճալ Տր ալ ուր էր ան
 քրկլորիկ Տրակոր Երիկը :
 Կրկիկ կրլորիկ Եր Տրն էր
 անիկա .

« (սանի միջ)

Առքիկ - քռքիկ
 Մի Միքրոսը պրքրքիկ
 կր պրքրքի քռքիկ - քռքիկ .

52

զուն

Արտւի Աղտարիկ.

Աստարի Բաւ ալ ազակտար Բ.
ազուննն ուսուծի Բ Տրտր զար
լաւ է : Արզակը Բ ընկերս է, Բ
Անուզն ալ, Վանուզակը, Աուզիկը,
Արզակիրը, ուրիզնիւ ալ զար կանն.

36093

Աժն, ան զունը Բ Բ ընկարիւր,
ան է զն ալ : Ընկարիւր զար կը
արտ Բ. զուր-զուր կը ընկար Բ :

Արարազն

Աւազ Բ, արազն - Արարազն :

Միդու

Արտւի զողը ինկեր է սարին,

ուղիղ կարարին

Բ Բ իր, արդասն, Բ Բ իր :

Միդուն Բ Բ է իր ընդիկը արուննն.

Տիդրի Բ Բ է

Բ Բ իր, արդասն, Բ Բ իր :

Այ՛ պիտի ընսա կակուղ անկողին,
արանկ ըէկ կողին.

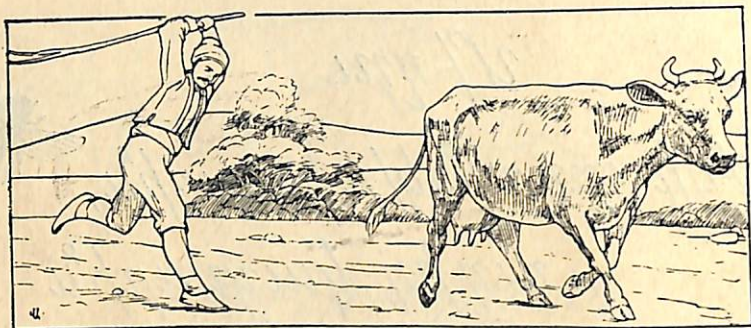
Բ Բ իր, արդասն, Բ Բ իր :

Աղունակը Բ Աղասիկը

Աղունակը դո՛ւ, դո՛ւ.

Աղասիկը աղուն, աղուն :

Մի Կովը

Մի Կովին անունը Մովի էր։
 Մովին շատ վաղ էր սորվեր.
 Կը ծըրնէր ու բոջի արտերը. Կ'ու-
 րէր ու կը վրնասէր

Մէկ իրիկունն ծին ալ ծըրեր է
 վարպէտ Մովսէսի կորիկը։

Մովսէսը քիսէր է իւր համար
 ինկէր է կովին ի քիւլէն։

Մովին ծն-ծու ընկրով քունն
 ի կաւ. կոչողին ծէկը կոչարէր էին։

Մըրտիք

Արիւնէրը ծըրէր էին
 վըրակը լողալու։ Միակն
 ալ ծիսանն էր. շատ ուրախ էր ու
 ածինն աւելի կը խաղար։

Այսին վըրակէն քիսան խոշոր
 շունն ծը խիք խոտերուն քակ
 կաշիք կը քոր ծը կ'ուրէր։

Մի' ըսէր, Միակնին ըսր
 քորիքն է ի դէր։

ուրախ Միակն քորիքն Միակն

Դուր Դասեր

Դուռնաւ առուն իրիկուն
Տըն էր. Դասեր զայակով
Կաւ կը կըրէր իր քան
կըպուրը կարկըպիւռ :

Մէկը բոքապ Բրտէն Բկաւ ու
Կ'աղաղակէր

— Դընածի, ա' Դընածի, քիւսիւր
Տ'ը զունը

— Նոշունը...: Եկաւ, Բկաւ առունը.
Դաս Դասեր :

— Դ՞ ապրաւիւնը քուր, Դընածի,

Դաս Բկողը. — քիւս, ուղ է ուղ :
— Նոշունը... Դաս է :

Դուռնաւ ու Տընը :

— Ես Տ'ը զունը կըստ'ը. ուր
կըրաւ. ապէ Բկաւ, Բ :

— Կաւ է, զիքակ Բու.
Զայակիւնը կաւ է :

— Դիւ է, — Դաս զան քիւսը. —
Դիւ է կա՞ր Դուր :

— Դարիւնը, Դարիւնը. կըպուր
ալ, պարիւր ալ. քիւս, կը քանի՞ր
կարկըպիւռ. — Դաս Դասեր ու
աիւ ընէ՞ով Բկաւ կըպուրը :

Պուկամն ու Վարսիկեր

Պուկամը ծաղիկը արթու
արին ծաղրը կրպրի էր :
Վարսիկն կու լար :

Վարսիկեր աստղ ծր
քարաւ անոր ու ըսաւ .

— Վի՛ լար, Պուկամիկ, ծի
լար. քուր ար ծաղիկը, Բա ի՞նչ
աստղովրս կը կարի՞ծ :

Անն ո՛վ է ԲԿԻՐ .

Եսևարզը , Վաղարզը ,

Եուզամը , Արուզամը ,

Եամիրը , Արզաւիրը :

Պապարն ու իր խոչը

Պապարը արգրիկ խոչ ծր ունէր :
Խոչի վրայ ուղիղ էր, ծալիքը
աստղի ճրճամն : Պարտէսը ասպար
ասպար կը վազվրպէր, ասին քիչ
ճրքնիլ կ'ուպէր : Ար ճրքնէր
աւապանին քիչժիրը Բա աղարտը
աղարտը կը վապէր շիրակ Պապարի
վրամն : Պապարը շար կը սիրէր
իր աղարտը խոչը :

Կաշաղակ

Նոր ինչ է խոր,
պարուն կաշաղակ,
ար ինչ աղաղակ,
ար ինչ չոր կանչ է :-

Իսկ կաշաղակը իրը կը կանչէ.
"ըր-կա, չէ, չէ. ըր-կա, չէ, չէ" :

Վի, քկար - պոչիկ,
ինչ քա կորուստը,
ինչու ճա ըստը.

Կիր չունիս ինչ է :-
Իսկ կաշաղակը իրը կը կանչէ
"ըր-կա, չէ, չէ. ըր-կա, չէ, չէ" :

Չիր ու Չափիչ

- Չոր խաղողին ինչ կ'ըսես, Չափիչ' :

- Չափիչ :

- Չոր սալորին ինչ կ'ըսես, Չափիչ' :

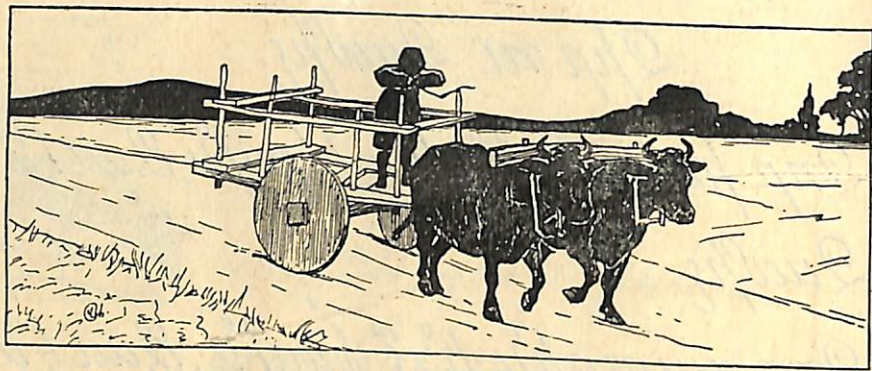
- Չիր :

- Չարձանայի ի՞նչ սալորն է Տիր
Չափիչը. Չարունկ, Չարունկ, չիր ու
չափիչ քունը Տիր Չափիչին :

Վանիկը և Վանիկը

- Նրեր Տիրն է, Տիր քան Վանին է -
Կ'ըստը Վանիկը :

- Նրեր Տիրն է, Տիր քան Վանին է -
Կ'ըստը Վանիկը :

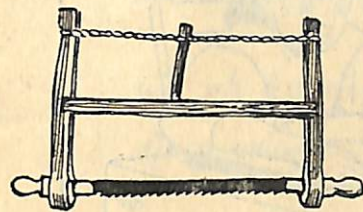

Ասյը

Ասյը կայնէր էր և տէրը այն
 տէր չէր իրևար: Մրցորիկ Չար.
 Տայրը նրաքաւ վրան ու կը կանչէր.
 — Այ, քա ի՞նչ սայլասպանը, քա. էջ...
 Եւ ճորրակով կը զարնէր խնդրուն:
 Վէջ ճին ալ խնդրը սայլը տարին:
 Տէր սայլասպանը վրայէն կ'աղաղակէր.
 — Վայ, Տայրիկ, վայ, ինչամ սիրտի,
 վոյ, վոյ...

Արդոյն ու կայիներ

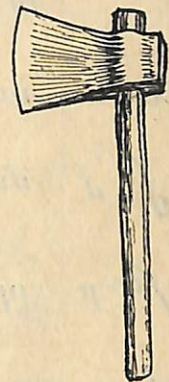
Մախարակը քաւ

— Ահի այն արդոյր,
 արդոյր, Տաշտ ճիրարա, կոտորոտի:

Իսկ զարի քաւ

— Ահի, այն կայիներ, կայիներ,
 զարկաւ կողիւ կոտորոտի:

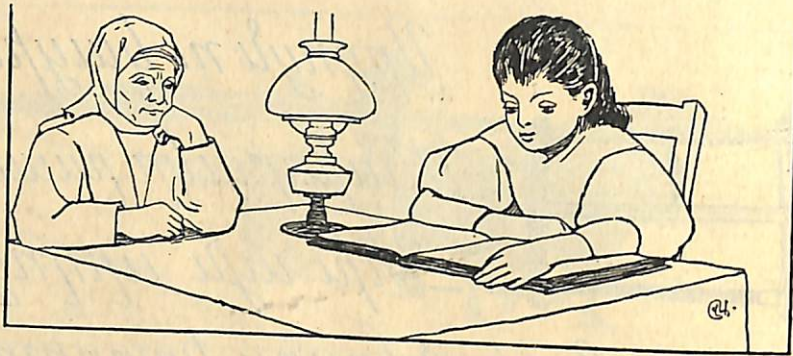

Մի ք

Մոլակը ճորրակով վրուց, վապից:
 — Մի ք, ճիւնա, կանաչ. — կանաչից
 Տայրը իրևէն:

Մոլակը զարկից ու ինկաւ:

Այ, ճորիկ ճիւն ընդէր Տայրիկը:

ա ռ ու ը ի ի ֆ
 ա, ո, ու, ը, ի, ե, ֆ

ա ա սա է, ես էի, ես ըսի, ըսի՝ ուսըս, սուս.

թ մ մամա, մոմը, մոմըս, աս է իմ մոմըս.

ը ը ըրէ՛, ո՛ւր է, ո՛ւր էիր, սարը, սա սարերը.

կ կ կար, կիր, կիրակի, կեր, եկուր, կերակուր.

ն ն նետ, նոր, անոր, նրկար, նրմանը կա՞ր.

խ խ խոտ, խիտ, խոր, սեխ, սոխ, խակ, սոխակ.

պ պ պապ, պարոն, պարան, պարէ՛, կապիկ, պարէ՛.

Կարմիր պարկ մը կար, կարմիր պարկակապ մը կար. ո՛ւր է մեր կարմիր պարկը, ո՛ւր է մեր կարմիր պարկին կարմիր պարկակապը:

տ տ տես, մամիկը միս կը տապկէ. մամիկ, կըտոր մը տաս ատկէ.

լ լ ան սև կատուն անիրաւ միսը տարաւ և կերաւ.

լ լ ըլար, ըլար, կարմիր սալոր ըլար. կ'ըսէր լալկանը ու կու լար.

շ շ ուշ, նուշ, անուշ, անուշակ, կապ մը շուշան, մանուշակ.

զ գ գուտ, գատ, ագատ, գանագան, աւագ, աւագակ, աւագան.

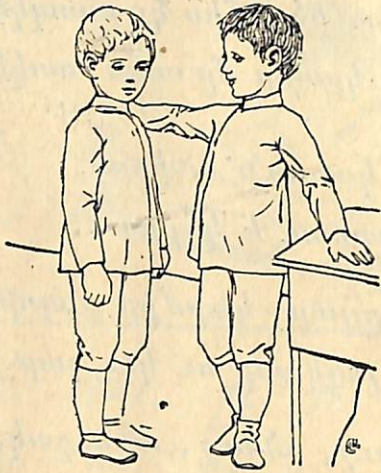
չ շ ան ի՞նչ է. լեզու մը ունի՞ լեզու չէ, մեզի կը կանչէ, մեզմէ չէ. ան ի՞նչ է.

ղ ղ կը խաղաս, տըղա՛ս, շատ կը խաղաս. ուսուցի պիտի կաղաս.

վ վ վրտակը ըշտապով կը վազէ վար, վա՛շ-վի՛շ, վա՛շ-վի՛շ ըսելով,

ժ յ ան, իմ մայրիկիս պէս մայրիկ ո՛վ ունի. այնպէ՛ս կը սիրեմ մայրիկըս.

ց ց աշունը անցաւ, ցուրտ է. ալ տերև չի մընաց, անցան, ցիր ու ցան եղան.

Իմաստուն Արտաշէսը

- Ս Ս — Արտաշէս, անուն մը տամս, — ըսաւ Սուրէնը իր ընկերին :
- Ն Ս — Անուն մը : Մեր Մեխակը :
- Մ Ս — Մեխակը, Մեխակը, սեխերուն խակը. — ըսաւ Սուրէնը :
- Ե Ն — Խակը : Իսկ մեր Իսակը :
- Վ Կ — Ա. — ըրաւ Արտաշէսը անոր նրման :
- Բ Ի — Նոր անուն մըն ալ տո՛ւր :
- Բ Ս — Խորէն :
- Բ Ս — Ատ շատ էր խորէն : Նորէն ըսէ, նորէն :
- Բ Ս — Կ'ըսեմ՝ Կատարինէ :
- Բ Ս — Սարի կատարին է :

- Կ'ըսեմ՝ Սիրանուշ :
- Մատ մը սեր ուտեմ, մատ մը անուշ :
- *
* *
*
- Ըսպասէ, ըսպասէ, ես ալ կըրնամ. — ըսաւ Արտաշէսը : — Անուն մը տուր :
- Տամ : Պարոն Պետրոս :
- Պարոն Պետրոս, Պետրոս. — կը կըմկըմար Արտաշէսը ու կը մըտմըտար :
- Շո՛ւտ, շո՛ւտ. — ըսաւ Սուրէնը :
- Չէ, ուրիշ մը ըսէ : Լա՛ւ ուրիշ մը :
- Ըսեմ : Դագար. Տիրան. Եւնիկ. Շուշան. Նունէ : Լա՛ւն է :
- Ընկերը միշտ կը մըտմըտար :
- Վասակ, Զաւէն, Դուկաս, Յուլակ, Ներսէս. ալ կ'ուզէս :
- Չեղա՛ւ, չեղա՛ւ : Զատ զատ ըսէ :
- Չեղա՛ւ : Եսայի : Շաւարշ : Վաղարշ : Եսաւ : Նորէ՛ն չեղաւ... Ա՛յ, իմաստուն Արտաշէս, զո՛ւր կայներ ես, սիրտ կը մաշես :

- Ս Ս
- Ն Ս
- Մ Ս
- Ե Ն
- Վ Կ
- Բ Ի
- Բ Ս
- Բ Ս
- Բ Ս
- Բ Ս

Տիկնիկը տկար է

Պզտիկ Աշխէնը նստել է տրտում, տխուր :

Խաղի ատեն տիկնիկը վար էր ինկեր ու ֆնասեր էլ վիզը :

Աշխէնը մայրիկէն կտու մը կտաւ ուզեց ու տիկնիկին վիզը կապեց :

— Կամաց, Մկրտիչ, կամաց պտրտէ, տիկնիկը տկար է :

Յուրտ իրիկուն մը

— Դէ՛սն, ի՛նչ կը տեսնես լուսամուտին ետեւէն :

— Կը տեսնեմ՝ կտուրները մտեր են սպիտակ սաւանի տակ ու կը մխան :

Կը տեսնեմ՝ կատու մը նստեր է կտուրը ու ցուրտէն կը մլաւէ :

Կը տեսնեմ՝ վարը տղան կը մըսի ու մըսելէն կը վազվզէ :

Կը տեսնեմ՝ արեւը մայր կը մտնէ պղտոր ամպերուն ետեւ :

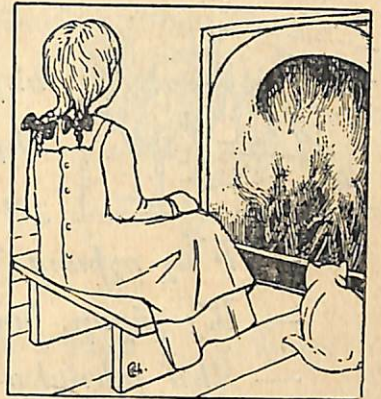

Վառարան

Մառն իրիկուն մըն էր :

Մառախուղը կոխեր էր լեռ ու անտառ : Ներսը լուռ էր :

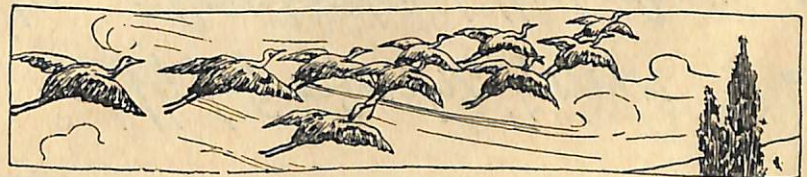
Պառաւ կատուն կը պառկեր էր վառարանին ետեւ ու կը մըռմըռար : Մառան ալ նստեր էր աչուկները կրակին, կը մտմտար :

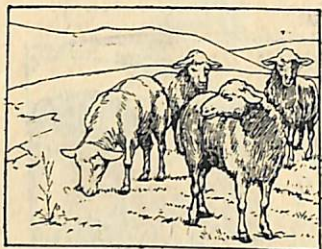
— Երնէ՛կ շուտով կանաչէին ուռիները, շուտով կարկաչէր առուն, խայտային կայտառ ու լիկները, ուրախ — ուրախ շողար պայծառ արեւը : Ա՛խ, ո՞ւր է ամառ ըլլար, ամառ :

Կռուկներ

Ապաւնէ՛, Աառա, ապաւնէ՛, Տիմուկ
Կռուկներ, կռուկներ, կռուկներ,
Կր՞ո, կր՞ո, կր՞ո :

Չորս ոչխար

— Շողեր, ա Շողեր, ոչխար-ները մտեր են պարտեզ, ոչխար-ները: Վագէ, կանաչ ոստերը չուտեն:

- Ի՞նչ ոչխար, նանի, ո՞ւր է:
- Այ չորսը, խոշոր, սպիտակ:
- Չեմ տեսներ ոչինչ, որ ունը պիտի ըլլան:
- Ես ի՞նչ իմանամ՝ որ ունը: Վագէ, վագէ:

Շողերը առուներէն ոստոստելով ըշտապեց ու տեսաւ, որ մացառներու վրան չորս շապիկ էին նետեր չորնալու. այդ շապիկներն էին, որ պառաւին ոչխար էին երևացեր:

Միք որականը
Միս, Նուրբ որականն է
սա, Տիք շէնի աճիւնէն
վարպիտ որականը: Եր-
տակ որակն է իկիր:

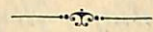
Ռուզանիկի առտուն

— Ո՞վ է տարեր շապիկս: Ռոնամաններս ի՞նչ են ըրեր: Ո՞ւր է կապիչները:

Այսպէս կ'ըսէ Ռուզիկը ամեն առտու անկողինէն ելնելուն պէս: Ռոնները մերկ-մերկ կը պտըտկի՝ ամեն կողմ իր կորուստը որոնելով:

Ռոնամաններէն մէկը սեղանին տակն է, մէկալը անկողինն ետեր, իսկ կապիչները ո՞վ գիտէ ուր:

Ուշ է. ընկերները շատոնց ուսումնարանն են, իսկ Ռուզիկը նոր-նոր իր քանրը կ'որոնէ, որ մագերը սանրէ:

Ո՞վ է ան
Ռականը, Սերանը
Ռիսաննան, Ռուսանը:
Մի, իրան է, իրաւ
Ռուզանը, Ռուզանը:

Լայն հովանոցին տակը

Ըսես հեղեղ կը վազէ ամպերէն. հովն ալ կատողել է, կը սուլէ հեռուներէն:

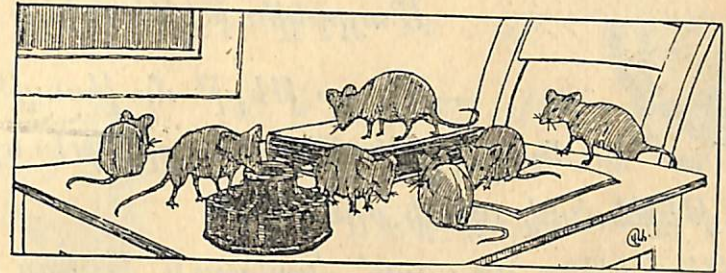
Իսկ Սահակը պահ է մտեր հայրիկի լայն հովանոցին տակը ու կը պտրտի:

Իհ, Սահակին համար հեղեղը ինչ, հո՞վը ինչ՝ Այնպէս լաւ է հայրիկի լայն հովանոցին տակը:

Միշտ ու ջամբիչ

Միշտի համը Տաշրիկ Տաշրիկ,
ջամբիչ ինչի՞ հաշրիկ հաշրիկ.

համը չիփսան, համը չիփսան,
ամանի չրակը չիփսան:

Մկներու ժողովը

Վերժինը պառկեր էր, իսկ մկները ելեր էին անոր սեղանը. ուտելու շատ ախորժակ ունէին:

Շիտակ խուժեցին մելանի վրան, հոտոտեցին, շարժեցին ամանը, համը առնել չի կրցան. ամանին վիզը նեղ էր:

Այն ժամանակ տետրակի մը վրան նստան ժողովի՝ ի՞նչ ընեն որ համը տեսնեն:

— Սպասեցէք, այժմ կ'իմանամ. — ըսաւ ժիր մուկ մը, ցատկեց ամանին վիզը, երկար պոչը կոխեց մելանին մէջ, հանեց ու հրամցուց ժողովին:

Ընկերները համը առնելուն պէս ելան ու կորան:

Իսկ Վերժինը առտուն շատ էր գարմացեր.

— Ասի՛նչ է, աս ո՞վ է խրզմզեր տետրակներս...

Կուժն ու կուլան

ճաշիբի՛ն կուլան:

Մայրիկին թիթեռնիկը

— Շուտ թերթ մը թուղթ տուր
մայրիկ, թերթ մը թուղթ, թեւեր պիտի
շինեմ, թիթեռնիկ պիտի ըլլամ :

Եթէ թիթեռ մը ըլլամ, նախշուն թեւերս այսպէս
թեթեւ պիտի շարժեմ ու պիտի թռչիմ ամեն տեղ
տերեւէ տերեւ, պտուղէ պտուղ :

Մայրիկ, թուղթ տուր, թել ու ասեղ . թեւէ
պիտի կարեմ, թիթեռնիկ պիտի ըլլամ :

Լաւ աղմուկ

Պատաւը թռնիրէն ծէկիկ
Ծէկիկ լաւ աղմուկ կը համէր ու
կըսէր թռնիկնիւրուն .

— Ինչ ի՞նչ վարդիկին, սա ի՞նչ
Ներթիկին, սա ալ անուղիկ ի՞նչ
Վարժիկին :

Ժիր աշխատանքը

Թիկ-թակ, թիկ-թակ,
ան ո՞վ է հոն
ապակիին տակ :

Ժիր ու արթուն
կ'աշխատի,
թէ լուսի տակ,
թէ մութի :

Թիկ-թակ, թիկ-թակ,
ան ո՞վ է հոն
ապակիին տակ :

Թուրակը

Ժամանակով թուրակ մը
ունէր ժիւղիկը : Թուրակը
ճիզը կը կրկնէր .

— Ո՞ր, ար ո՞ր : Ժամ, ժամ :

Այծը

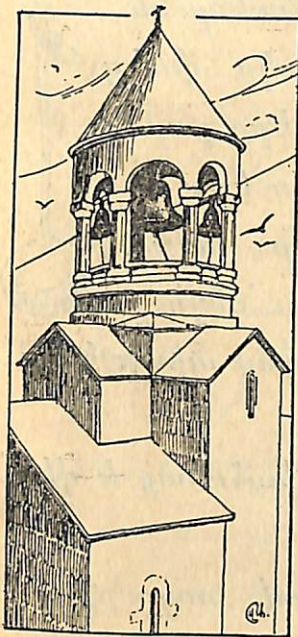
Պայծառիկը այծ մը ունէր :
 Այծը ամեն առտու կ'երթար արա-
 ծելու : Պայծառիկը կը շոյէր իր
 այծիկը ու կ'ըսէր .

— Վազէ, այծիկս, վազէ, ելի՛ր
 ժայռերուն ծայրը, մտի՛ր կանաչ խոտերը, ծիլ ու ծա-
 դիկ կրծէ, և իրիկունը լեցուն ծիծերով եկուր տուն :
 Մայրիկս կաթը կթէ, ինծի համար սէր ու մածուն
 շինէ :

Այո՛, այո՛ . ծիլն ու ծաղիկ մեր այծիկին , սէրն
 ու մածուն Պայծառիկին :

Ման ծածկին քակ
 Մի քան ծածկին քակ ճիւղիկները
 կճկարիք ինչ ու կը ծրւծրւան .
 — Կուրար է, կուրար, ճի՛ւ, ճի՛ւ :

Ժամ

Ժամկոն ախպար, ժամկոն ախպար,
 ուր կ'երթաս :

Ժամի պատիկ կոչնակները
 պիտի տաս .

Ծի՛մ — պի՛մ — պի՛մ,
 ծի՛մ — պի՛մ — պի՛մ :

Ժամկոն ախպար, ժամկոն ախպար,
 ուր կ'երթաս :

Ծանր ու մեծ կոչնակները
 պիտի տաս .

Թո՛ւմ — պո՛ւմ — պո՛ւմ,
 Թո՛ւմ — պո՛ւմ — պո՛ւմ :

Ջիրուկը

Ջիրապիք է ճովիւարի պապիկը,
 շապ է ծիրապիք : Ճուկիքը թու-
 ցիք ինչ, կոնակը ծոփ է, ակոսանիքը
 ինկիք ինչ ու ծածիլ չի կրնար :

Շերեփը

Արփիկն ու Ստեփանը տիկնիկի համար կերակուր կ'եփէին : Արփիկը թաշկինակը փռեց սփռոցի փոխարէն և լուցկիի տուփիկները շարեց վրան պնակի տեղ : Սեղանը պատրաստ էր :

Իսկ Ստեփանը փայտի կտոր մը տաշեց, տաշեղը լեցուց հին տուփ մը, և եղաւ ապուր :

— Շերեփը հապա . ապուրը ինչո՞վ պիտի խառնես . — հարցուց Արփիկը :

Ստեփանը շիփ — շիտակ վազեց խոհանոց և վերցուց փայտէ մեծ շերեփը :

— Ըհը՛, փայտէ շերեփը փայտէ ապուրին . ծիծաղեցաւ մայրիկը :

Ննիփթա փիսիկը

Ննի ո՞վ է պատկիբ , կը

Տրափէ Նորփիկի փափուկ անկողնիքն

Նիբ , անիփթա փիսիկ , փափիթ

Տայրիկա չքի անէ , փափիթ :

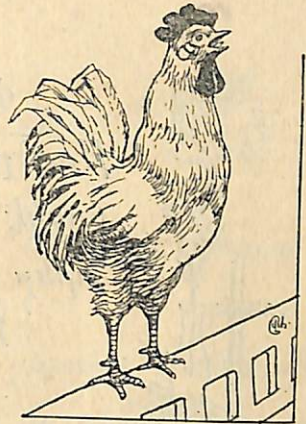
Անքուն աքլորը

— Արաքսի , Մելքոն , Ելէք , հերիք է , այսքան չեն քնանար . — կ'արթընցնէր մայրիկը :

— Ախ , թող , մայրիկ , թող , քնանանք , քունէն կշտանանք :

— Ելէք , ուշ է , աքլորը արդէն կանչեր է երեք հեղ :

— Իհ , աքլորը , աքլորը : Ինքը քուն չունի , կանուխ կ'եղնէ ու սուտ — սուտ կը կանչէ : Անոր կանչին մի հաւատար , մայրիկ . — նեղացաւ Մելքոնը և վերմակը քաշեց աչքերուն :

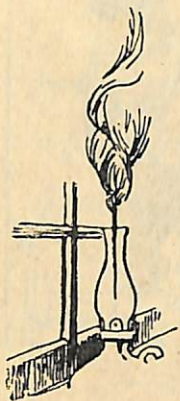
Թանով սպասը

Մէկ , երկու , երեք՝ համմեցէք կերէք . ութը , ինը ու տասը՝ թթու թանով սպասը :

Միդրէ անուշ

Միդրը փաղցր է շափարէն ,
Ֆունը թիդրէն , շափարէն :

Համպը և արևը

Փոքրիկ լամպ մը նոր էին վառեր ու թողեր էին պատուհանը : Քիչ մը նայեցաւ հոնկէ , տեսաւ հեռուն , սարերուն ետեւը , արևը մայր կը մտնէր :

Համպը նայեցաւ , նայեցաւ ու ըսաւ .

— Քեռի , շիտակը ըսեմ , վատ չես :

Փառաւոր կը լուսաւորես : Թէև ի հարկէ ինձի չես համնիր :

Քամին աս որ լսեց , ծիծաղը զսպել չը կրցաւ .

— Փն , որ ըրաւ , լամպը մարեցաւ :

Քիռի փիլիպպոսը

Քիռի փիլիպպոսը շատ լաւ կ'էջիւր կը պատրաստէ : Փոքրիկնիւրը քիւնիւն թէ չէ , պիտի աղայի .

— Քիռի , քիռի , կ'էջիւր պատրաստէ Տիպի :

Աներես ճանճը

Տաճատը կը ճաշէր :

Տըզզ . ճանճ մը եկաւ , նստաւ անոր քթին : Տաճատը թեովը քշեց :

Տըզզ . ճարպիկ ճանճը նորէն եկաւ ու նստաւ տղու ճակտին : Տաճատը նորէն քշեց :

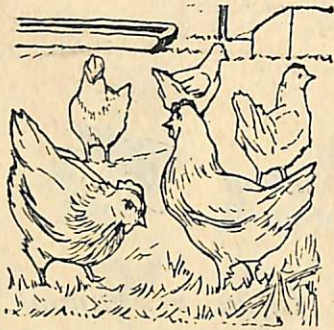
Տըզզ . աներես ճանճը թուաւ շիտակ Տաճատի պնակին եզերքը , կնճիթը երկնցուց ու սկսաւ անուշ ընել անոր ճաշը :

— Քըշ , անճոռնի ճանճ , ճաշս չեմ տար քեզի . — պոռաց Տաճատը զայրացած ու պատառաքաղը այնպէս ամուր զարկաւ , որ պնակը փշուր — փշուր եղաւ :

Կը ճրոռան

Ճաճուկ քիռ մը կ'էջի ինչ ճպուռնիւրը ճրոռճրոռան , լոխիւն ինչ է ճոռքիւր ինչ ու ճրոռ , հա , ճրոռ կը ճրոռան :

Հաւերը

- Է խնամի Խորան, խնամի Խորան :
- Հը', ի՞նչ է ան :
- Հաւերս կորան, հաւերս, կորան :
- Մեր տունն են, չկորան :
- Հա՛ : Քշէ, ետ երթան, քշէ երթան :
- Քը՛շ, քը՛շ, քը՛շ... Քշեմ, քշեմ, չեն երթար :
- Էյ, խնամի Խորան, թէ ուզես՝ կ'երթան, թէ ուզես՝ կ'երթան :

Ճնճողուկները

- Ճուտիկները կը ճըւային, ճիււ, ճիււ, ճիււ :
- Ճիկ, ճիկ - ճիկ, ի՞նչ կը հաճիք . - հարցուց մայր ճնճողուկը :
- Ճի - ճո՛ւ, ճի - ճո՛ւ . - ճըւճըւային ճուտիկները :

Ձուլ

Ձուլ մը ունի Յօթիւր : Ձարտի և Յարակ մը, կը պարնէ, հա, կը պարնէ : Ձարպիկ հոյ իսաղպող և Յօթիւր :

Վայ, գայլը

Տիգրանն ու պզտիկ Թորգոմը գառները տարեր էին արածելու : Անտառին քովը՝ նստեր էին գետակին ափը ու կը նայէին : Մէյ մըն ալ տեսան որ գառները իրար անցան :

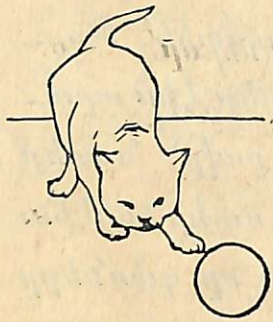
— Վայ գայլը, գայլը . - պոռաց Թորգոմը ու վախէն տեղն ու տեղը նստաւ գետին :

- Ո՛ւր է գայլը, ո՛ւր է :
- Ա՛յ, գերաններուն ետևը :
- Չանգի, Չրանգի՛, հասէք . - նշան ըրաւ Տիգրանը իր ահագին շներուն, ինքն ալ առաւ մահակը ու արագ վազեց :
- Իսկ գազանը փախաւ անտառին խորքը ու կորաւ :
- Ա՛յ, այ . - գոչեց Տիգրանը ետ գալով . - եկեր էր գառը տանելու . ի՞նչ տարաւ :
- Տարա՛ւ . ինչպէ՛ս չէ . իր կաշին անվաս տարաւ . - ըսաւ Թորգոմը գոռոզ գոռոզ-գետնէն ելնելով :

Աւգ ինձն կ'ըսէր .

Դա ալ գիր գրի գիրտի՛ :

Կատուն ու գնդակը

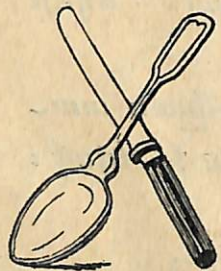

Ախ, դժուար, կատու, ատ ո՞ւր կը գլտորես իմ գնդակը: Մի խանգարեր՝ դաս պիտի սերտեմ. ես հիմա դպրոց կ'երթամ. — ի դուր կը հասկըցնէր Սեղբակը:

Փիսիկը անդադար կը ցատկէր ու կը վազվզէր գնդակին ետեւէն, կը դառնար տղուն շորս դին, մինչև որ Սեղբակը գնդակը խլեց անոր թաթիկներէն ու դրաւ դարակը:

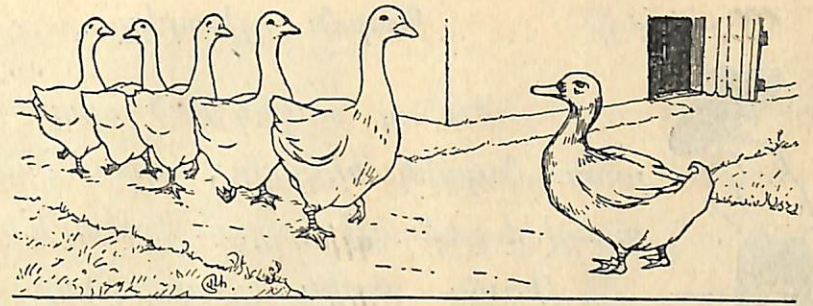
Փիսիկը տըրտում քիչ մը դիտեց դարակը ու սուսիկ-փուսիկ ելաւ դռնէն դուրս:

Նրկու աղբապարտը

— Կտրի՛ժ, կտրի՛ժ, անդի՛նն դնի՛ժ. — ըսաւ դամակը:

— Մանի՛ժ քամ՛ ու խք գամ. — ըսաւ դգայը:

Սագերն ու բաղը

Նոր բաղ մըն էին բերեր բակը: Անդին ինկաւ, անդին ինկաւ ուտելու բան մը ճարելու համար ու բաց դարպասէն ելաւ դաշտը:

Տեսաւ՝ շարան մը սագ լընգ-լընգալէն կու գար դէմը. բոլորն ալ բամպակի պէս ճեպ-ճերմակ:

— Ա՛, բարև, տիկին սագեր, — ըսաւ բաղը. — աս ուրկէ՞ այդպէս մաքուր-մաքուր:

— Մեր գետակէն, բլուրին տակէն: Եւ ի՞նչ գետակ, ի՞նչպէս իստակ. իսկ տիղմի տակ համով որդեր ամեն տեսակ:

Չոռամ

Չոռայ՝ բիրանդ բայ:

Չոռայ ու պանիր, կիր ու բանիր:

Պարոն գլխարկը

— Ես ալ արդէն մեծ պարոն եմ.—
 ըսաւ փոքրիկ Գեղամը, դրաւ Գասպար
 պապիկի լայն գլխարկը ու երթալ կ'ուզէր:
 Ի՞նչ սեմին անոր դէմը ելաւ
 Գասպար պապիկը ու խնդաց .

— Էյ, պարոն գլխարկ, պարոն գլխարկ, ատ
 ո՞ւր կը տանիս իմ Գեղամս :

Բազիկ

Բազիկ, բազիկ, ատ ո՞ւր բարով,
 ատ կաս-կարմիր մաշիկներով,
 տոտիկ-տոտիկ ատ ո՞ւր բարով:

Նկագակամներ

Պաւիթը Գոռարիկի խրատըն է,
 Գոռարիկն ալ Բարկէնի ծայրն է:
 Պաւիթը Բարկէնի ինչն է :

Օրորոց

Օրոր, օրոր, սիրունիկս,
 օրոր ըսեմ, քնանաս,
 երկար օրեր, կարմիր արև,
 բազդ ու խնդում ունենաս:

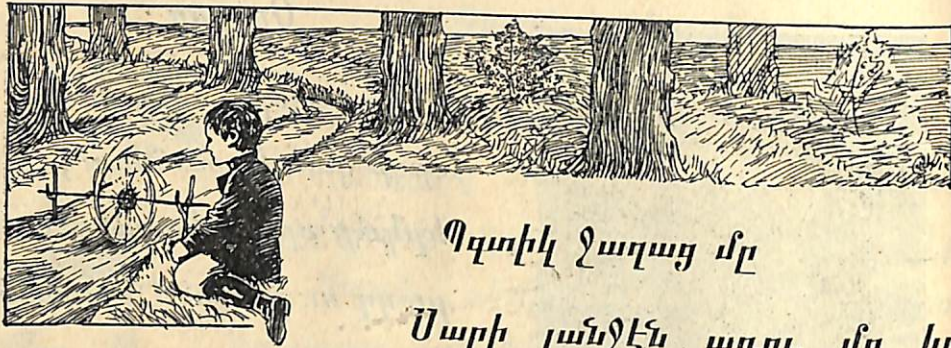
Հօրեղբայր Նէչօն

Ասիկա իմ հօրեղբայր Նէչօն է : Տօն
 օրերը նոր կօշիկները կը հագնի, կը կապէ
 արծաթէ գօտին ու չիբուխը բերանը՝ կ'ենէ
 զբօսներու ծանօթներուն հետ :

Կարօտ

Օննիկը իկիր է օտար ֆաղափ
 ու սուժի : Նշնայքն իր հօրն ու
 Ըօրը կարօտը կը ֆաղէ :

Պզտիկ Ղաղաց մը

Մարի լանջէն առու մը կը վազէր և մըմնջելով կու գար կ'անցնէր Բագրատենց բանջարանոցին մեջէն : Բագրատի ամենէն սիրած տեղն էր այդ-բարակ վագող ջուրը :

Տաշեղի կտորներէ Ղաղաց կը շինէր վրան և ժամերով անխօս ականջ կը դնէր ջուրի խոխոջին :

Եւ ինչպէս արագ, ինչպէս թեթեւ կը դառնար Ղաղացին անիւր :

Մ'իբ գրկիրը

Խուլ ու ծունգ է գրկիրը մ'կօն : Նոռառու իրիկունն քակատը ղալակին զուր կը կրէ Տիբ թաղին Տէգ :

Վերջակէտը

Չանասէր աշակերտ էր Չալալը : Իրիկունն մը նստեր էր դասը կը սերտէր :

Մէյ մըն ալ մայրը նկատեց, որ տղան գլուխը դրեր է սեղանին ու կը նիրհէ :

— Չանիկս, ի՞նչ ունիս, ինչո՞ւ չես աշխատիր . — հարցուց մայրը անհանգիստ :

— Վերջակէտի եմ հասեր, մայրիկ . — պատասխանեց Չալալը : — Վարժապետս ըսաւ՝ վերջակէտի որ հասնիս, քիչ մը հանգիստ ա՛ռ :

Մ'իդուն

Գիբօսարեինն քրակ Տիդունն կը քրքրաքրա քրքրա : Գոկ-գոկ կ'այցելէր ամի՛ն Տէկ ծաղիկ, Տիդը կը ժողվէր իր քիթակինն համար :

Միրունիկ յոպոպը

— Մայրիկ, մայրիկ, նայէ հոն,
յունապի ծառին, այն ի՞նչ թռչուն է
սանրը գլխուն :

Մայրիկի փոխարէն յանկարծ
թռչունը ինքը պատասխանեց ծառէն .
« յոպ-ոպ, յոպ-ոպ » :

Շատ յաջող դաս մը

Կարդան, այ շուն, կարդան տեսնեմ,
չե՞ս յիշեր .

քեզի այնքան ես կրկններ եմ
այս գիշեր :

Ի՞նչ կը նայիս յիմարի պէս
տետրակին,

պոչդ յամառ պինդ կը գարնես
յատակին :

Ի՞նչ ալ լսյն - լսյն կը յօրանջես,
յոգնե՞ր ես...

չէ, ուսումի դուն յարմար չես,
կը ներես :

Յ (սկիզբը)

Շուկայ

— Ա՛ տղայ, աս ի՞նչ ծանր է գրպանդ . մէջը ի՞նչ
կայ .- հարցուց մայրը Հրանդին, որ նոր հաներ էր
հագուստները և պառկեր :

— Իմ բաներս են, մայրիկ, տեղը դիր ու նայէ,
որ մարդ չը մօտենայ .- պատասխանեց Հրանդը ու
գլուխը կոխեց վերմակին տակ :

Իսկ մայրը պարպեց գրպանը սեղանին վրայ : Այ
ի՞նչ ըսես որ մէջէն դուրս չը գայ . ժանգոտ բանալի
մը, ծայրը կրծած մատիտի կտորներ, գուլպայ գոր-
ծելու թել, վէզեր, կոճակներ, փայտէ ոչխար մը՝
մէկ ոտքը կայ մէկալը չը կայ . օղակներ, քարեր և
վերջապէս այդ ամենուն տակը Հրանդի աղտոտ թաշ-
կինակը :

— Ա՛խ, դուն, սատանայ, ասանկ ալ գրպան
կ'ըլլայ, կարգին շուկայ է ասիկա .- ըսաւ մայրը ու
ի՞նչ կը խնդայ :

Մայրը կը խնդայ, իսկ տղան արդէն անսուշ-անսուշ
կը մշմշայ :

Հանելուկ

Կ'երթայ կ'երթայ՝ ճամբայ չը կայ,
ճամբայ կ'երթայ՝ փոշի չը կայ :

Յ (յամբ)

Քաջ ձիաւոր

Ո՞վ է տեսեր Գէորգի նման
 ձի հեծնող : Հօր գաւազանը ձեռք
 ձգեց թէ չէ, կը հեծնէ ու ձայն
 կու տայ. — է հէ՛յ, կ'երթամ Գան-
 ձակ, տանձ ու խնձոր բերեմ ձեզի :
 Կ'ըսէ, կը քաշէ սանձերը, կը
 զարնէ մտրակը ու, հայտէ, հրեղէն
 ձին կը դառնայ ու կը դառնայ :

Մեր ձիաւորի թևերուն տակը ալ ձմերձակ կը սղմի :

Շուտասելուկ

Մուկը նետեմ, ձուկը ուտեմ,
 ձուկը ուտեմ, մուկը նետեմ :

Ես

Ես չարս չիռիով կը նկարի՞մ.
 չարսիկ ի՞մ :

Բեխ ունեցողներուն սեղանը

Ճաշի ատեն Յակոբը և իր եղբայրը առանձին
 սեղան մը կը նստէին :

— Հայրիկ, — ըսաւ օր մը Յակոբը. — Ինչո՞ւ մեզի
 ալ ձեր սեղանը չես առներ :

— Ձեր բեխերը դեռ չեն բուսեր, դեռ ժամա-
 նակը չէ. — պատասխանեց հայրը կատակով :

Այդ միջոցին Յակոբին մօտեցաւ իրենց սև ու
 խոշոր կատուն :

Ձայնը ձգեր էր կը մյաւէր ու ճանկուտելով Յա-
 կոբի փէշերը իր բաժինը կը խնդրէր :

— Ձեր սեղանը կորի՞ր, սևուկ, — բարկացաւ Յա-
 կոբը : — Նայէ՛, ահագին բեխեր ունիս դուն :

Չկնորար

Չկնորս չովսէփը չորին
 Տէ՛զ ամբողջ գիշերը կ'աջ-
 խաչրի. չոգնիլ չգիշրէ :
 Զուկ կը բռնէ, որ ծախէ :

Մեր բակի գինուորները

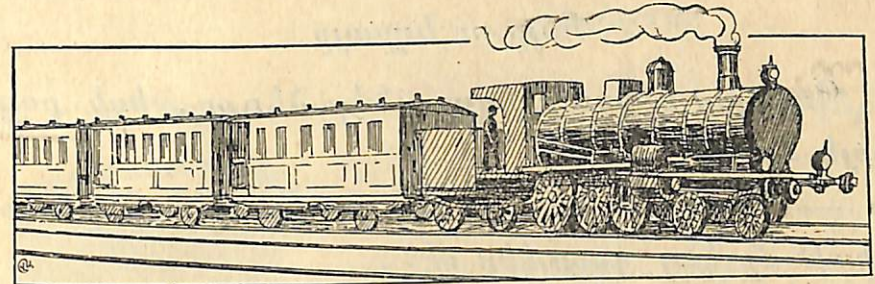
Աստուած սիրես, ասոնց նայէ, ի՛նչպէս շարուել են իրար ետևէ. Երուանդը, Մանուէլը, Յարութիկը, աս Պետիկը, ան կարճիկը, ամբողջ գունդ մը: Մե՛ ինչպէ՛ս ալ հագուեր, սքուեր են, իրան որ գինուոր: Իսկ ան ո՞վ է հոն, որուն ամենքը գլուխ տուին, որուն գօտիէն կախուած է փայտէ սուրը: Ա՛, սպա՛ է եղեր, պատուէրներ կու տայ: Եւ ի՛նչ գուարթ «կեցցէ» կը պոռան:

Կեցցեն մեր բակի գինուորները:

Աղուէսը

Փոքրիկ Նուարդը գերբ մը կը թըղթատէր. տեսա՛ աղուէսի պատկերը: Աղուէսը հաւ մըն էր ճանկեր ու կը բզրկտէր:

— Օգնեցէք, օգնեցէք — պոռաց Նուարդը. եկէք, ազատեցէք այս աղուորիկ աբլորիկը շա՛ աղուէսին բերնէն:

Փրֆ - փուֆ

Սօֆիկը գացեր էր հայրիկի հետ հեռու քաղաք: Առաջին անգամ երկաթուղի էր նստեր: Ճամբան շուարած ահանջ կը գնէր երկաթուղիի հանած աղմուկին՝ փրֆ-փուֆ, փրֆ-փուֆ:

Տուն վերադառնալուն պէս Սօֆիկը հպարտ-հպարտ վազեց քրոջը վրայ.

— Գիտէ՞ս, Ֆլօրա, ես փրֆ-փուֆ եմ նստեր:

Ֆէսը

— Օ՛Ֆ, ու՛ր է 'Ֆէսս, ո՞վ է ատիբ Ֆէսս. — կը փնջրոէր Շարապը ամբի կողմ:

Շարապը իսուր կը փնջրոէր. Ֆէսը գլուխն էր:

Քոյր ու եղբայր

Պարոյրը երկու ընկոյզ ունէր ձեռքը, իսկ քոյրը՝
գրքոյկ մը :

— Պարոյր, — ըսաւ քոյրը . — Գիտե՞ս ինչ աղւոր
հեքիաթ մը կայ գրքոյկիս մէջ .

— Տոյց տո՛ւր նայիմ, պատմէ՛ . — վրայ բերաւ
Պարոյրը իսկոյն :

— Եղեր է չէ եղեր, բարի տղայ մըն է եղեր
անունը Պարոյր : Պարոյրը ունեցեր է երկու ընկոյզ
մէկը ինքն է կերեր, մէկը տուեր է քրոջը . . .

— Ատ ի՛նչ գէշ հեքիաթ է — ըսաւ Պարոյրը ու
փախաւ :

Կոյր աշուղը

Ա՛խ, կոյր էր ան,

փոքրիկ տղան,

որը էր, մինակ .

և բակէ բակ

տխուր կ'երգէր .

«Է՛յ, պարոններ, երնէկ անոր,

ով կը տեսնէ ամեն օր

կապոյտ կամար, արևի լոյս

ու երեսը անուշ մօր : »

Ա՛խ, կոյր էր ան,

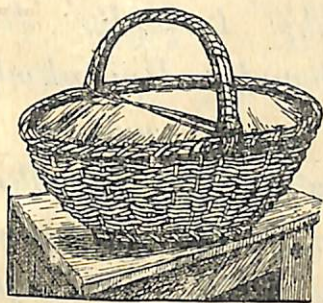
փոքրիկ տղան,

որը էր, մինակ :

Չամբիւղը

Հօրաքոյրը գիւղէն եկեր էր
հիւր :

— Բարև, բարև, հօրքու-
րիկ, — կանչեցին փոքրիկները և
աղմուկով վրան վագեցին : Հօ-
րաքոյրը ձեռքի զամբիւղը դրաւ

աթոռին ու ըսաւ .

— Հապա՛, իմացէք նայիմ ի՛նչ եմ բերեր ձեզի :

— Հաւկիթ . . . իւղ . . . պանիր . . . ալիւր . . . մեղր . . . —

բացականչեցին մանուկները մէկը միւսի ետևէն :

— Չէ, չէ, կենդանի է :

— Վառիկ . . . հաւ . . . բազ . . . սագ . . .

— Ո՛չ, ո՛չ : Չորս ոտք ունի :

— Գառը . . . հորթ . . . ոչխար . . . կով . . . գոմէշ . . .

— Ա՛խ խելօքներ, այս զամբիւղի՞ մէջ : Լաւ

մտածեցէք : Երկա՛ր, երկա՛ր ականջներ ունի :

— Է՛շ . — պոռաց մէկը :

Ու բոլորը միասին խնդացին :

— Է՛հ, չիմացաք . — ըսաւ հօրաքոյրը ու ծած-

կոցը բացաւ :

Չամբիւղին անկիւնը երկիւղէն կծկուեր էր ձիւնի

պէս սպիտակ սիրուն նապաստակ մը :

Ի՛նչ ուրախութիւն էր :

Գէպի լուսնեակը

Լուսնեակը երկնքէն վազ
կը նայէր շիտակ Արուսեակի
սենեակը ու կը խընդար :

Արուսեակը , եօթնամեա
աղջիկ մը , պառկեր էր անշար
լը անկողնին մէջ , կը նայէր
լուսնեակին ու կը մտածէր :

«Երանի , երկար , երկար
երարան մը ըլլար իմ սենեակէ
մինչև լուսնեակը : Երնէի , երնէի
հասնէի լուսնեակին , անոր լայն
ու բարի երեսին համբոյր մը

տայի , գիշեր բարի ըսէի ու դարձեալ ետ գայի
Արդեօք կարելի բան չէ : »

Ընկերներս

Իմ ընկերներս են՝ Գայիանէ Գէորգեան
Հովհաննէ Մկրտիչեան և Լևոն Յովհաննէսեան :
Իսկ իմ անունս է... Ան ալ դուն ըսէ :

ԱՅԲՈՒԲԷՆ

(Տառերուն կարգը և անունները)

Ա ա	Բ բ	Գ գ	Դ դ	Ե ե	Զ զ
ա	բ	գ	դ	ե	զ
է է	Ը ը	Թ թ	Ժ ժ	Ի ի	Լ լ
է	ը	թ	ժ	ի	լ
Խ խ	Ծ ծ	Կ կ	Հ հ	Ձ ձ	Ղ ղ
խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ
Ճ ճ	Մ մ	Յ յ	Ն ն	Շ շ	Ո ո
ճ	մ	յ	ն	շ	օ
Չ չ	Պ պ	Ջ յ	Ռ ռ	Ս ս	Վ վ
չ	պ	յ	ր	ս	վ
Տ տ	Ր ը	Ց ց	Ի լ	Փ փ	Ք ք
տ	ր	ց	լ	փ	ք
		Օ օ	Ֆ ֆ		
		օ	ֆ		

ՉՍՅՆԱԻՈՐՆԵՐԸ

ա , ը , օ , ո , ի , է , ե , և
ու , ոյ , իւ , եա , եօ

Th u. P p. Q q. R r. S s. T t. U u.
 V v. W w. X x. Y y. Z z. A a. B b.
 C c. D d. E e. F f. G g. H h. I i. J j.
 K k. L l. M m. N n. O o. P p. Q q.
 R r. S s. T t. U u. V v. W w. X x.
 Y y. Z z. A a. B b. C c. D d.
 E e. F f. G g. H h. I i. J j. K k.
 L l. M m. N n. O o. P p. Q q. R r.
 S s. T t. U u. V v. W w. X x. Y y.
 Z z. A a. B b. C c. D d. E e. F f. G g.
 H h. I i. J j. K k. L l. M m. N n. O o. P p. Q q. R r. S s. T t. U u. V v. W w. X x. Y y. Z z.

2013

3663

« Ազգային գրադարան

NL0062328

